

**Навчально-науковий юридичний інститут
Прикарпатський національний університет
імені Василя Стефаника**

ДОГОВІР ЯК УНІВЕРСАЛЬНА ФОРМА ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ

Матеріали

Всеукраїнської науково-практичної конференції
присвяченої пам'яті академіка Національної академії
правових наук України, заслуженого діяча науки і
техніки України, доктора юридичних наук, професора
Володимира Васильовича Луця
(1933-2021)

(м. Івано-Франківськ, 7 квітня 2023 р.).

Івано-Франківськ – 2023

Редакційна колегія:

Васильєва Валентина – професорка кафедри цивільного права Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, докторка юридичних наук, професорка, Заслужений юрист України

Гейнц Руслана – завідувачка кафедри цивільного права Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, кандидатка юридичних наук, доцентка

Банасевич Ірина – доцентка кафедри цивільного права Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, кандидатка юридичних наук, доцентка

Гришко Уляна – доцентка кафедри цивільного права Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника, кандидатка юридичних наук

Д28 Договір як універсальна форма правового регулювання: Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції присвяченої пам'яті академіка Національної академії правових наук України, заслуженого діяча науки і техніки України, доктора юридичних наук, професора Володимира Васильовича Луця (1933-2021) (м. Івано-Франківськ, 7 квітня 2023р.). Івано-Франківськ: Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, 2023. 241 с.

У збірнику представлені тези доповідей учасників Всеукраїнської науково-практичної конференції присвяченої пам'яті академіка Національної академії правових наук України, заслуженого діяча науки і техніки України, доктора юридичних наук, професора Володимира Васильовича Луця (1933-2021) «Договір як універсальна форма правового регулювання», яка відбулася 7 квітня 2023 року на базі кафедри цивільного права Навчально-наукового юридичного інституту Прикарпатського національного університету імені Василя Стефаника.

© Прикарпатський
національний університет
імені В.Стефаника, 2023

можливості та відповідно призводити до різних правових наслідків. Наприклад, сторони такого договору можуть домовитися, що у разі, якщо саме порушення кодексу поведінки не завдало чи не могло завдати шкоди економічним інтересам споживача, то суб'єкт господарювання, що його порушив може нести відповідальність відповідно до загальних положень цивільного чи господарського законодавства.

Список використаних джерел

1. Directive 2005/29/EC of the European Parliament and of the Council of 11 May 2005 concerning unfair business-to-consumer commercial practices in the internal market and amending Council Directive 84/450/EEC, Directives 97/7/EC, 98/27/EC and 2002/65/EC of the European Parliament and of the Council and Regulation (EC) No 2006/2004 of the European Parliament and of the Council ('Unfair Commercial Practices Directive') (Text with EEA relevance). URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32005L0029> (Дата звернення: 25.01.2023).

2. State of play of the implementation of the provisions on advertising in the unfair commercial practices legislation. Directorate General for Internal Policies, Policy department A: economic and scientific policy. prepared by the (IP/A/IMCO/ST/2010-04). URL: <https://www.europarl.europa.eu/document/activities/cont/201007/20100713ATT78792/20100713ATT78792EN.pdf> (Дата звернення: 13.03.2023).

3. Commission Notice – Guidance on the interpretation and application of Directive 2005/29/EC of the European Parliament and of the Council concerning unfair business-to-consumer commercial practices in the internal market (Text with EEA relevance) C/2021/9320 GU C 526 del 29.12.2021, pagg. 1–129. URL: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52021XC1229%2805%29> (Дата звернення: 30.01.2023).

4. Case C-109/17. Bankia SA v Juan Carlos Mari Merino and Others. 19 September 2018. URL: <https://curia.europa.eu/juris/document/document.jsf?text=&docid=205873&pageIndex=0&doclang=en&mode=lst&dir=&occ=first&part=1&cid=1887773> (Дата звернення: 28.03.2023).

5 Переклад Директиви № 2005/29/ЄС. URL: https://minjust.gov.ua/m/str_45878 (Дата звернення: 27.03.2023).

6. Переклад Директиви № 2005/29/ЄС. URL: <https://www.kmu.gov.ua/storage/app/sites/1/55-GOEEI/%D0%94%D0%B8%D1%80%D0%B5%D0%BA%D1%82%D0%B8%D0%B2%D0%B0%202005%2029%20%D0%84%D0%A1.pdf> (Дата звернення: 27.03.2023).

7. Зауваження Головного юридичного управління Апарату Верховної Ради України № 07/2-2023/5607 від 10.01.2023. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billInfo/Bills/pubFile/1609957> (Дата звернення: 28.03.2023).

Сіщук Ліліана Василівна

*кандидатка юридичних наук, доцентка, завідувачка
Лабораторії проблем корпоративного права НДІ
приватного права і підприємництва імені
академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України*

ОСКАРЖЕННЯ ПОЛОЖЕНЬ КОРПОРАТИВНОГО ДОГОВОРУ

Впродовж останнього десятиліття триває перехідний період України, спрямований на формування правової свідомості та правової культури відповідно до цінностей і принципів Європейського Союзу. На шляху

євроінтеграції запроваджено ряд правових реформ. Не стала виключенням і реформа у сфері корпоративного права, що зумовила невпинну правотворчу діяльність щодо вдосконалення регулювання правового статусу юридичних осіб приватного права. Проявом такої діяльності стало внесення суттєвих змін до діючих нормативно-правових актів та прийняття нових спеціальних законів.

Інститут корпоративного договору отримав легалізацію у правовій системі України внаслідок прийняття Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю». Такі нововведення зумовили можливість реального застосування конструкції корпоративного договору в товариствах з обмеженою відповідальністю, в товариствах з додатковою відповідальністю, а також в інших організаційно-правових формах юридичних осіб, до яких є можливим застосування аналогії закону для врегулювання корпоративних відносин між учасниками щодо реалізації корпоративних прав в товаристві. Якщо раніше більшість домовленостей між учасниками відбувалися в усній формі через кулуарні переговори, то з прийняттям закону такі правочини набули письмової форми, як умова їх дійсності, що зумовило розробку структури та умов корпоративного договору, застосування його на практиці, а також очікування правових позицій судових інстанцій щодо тлумачення норм законодавчого та індивідуального характеру. Щоправда, незважаючи на те, що зміни запроваджено у 2018 році, кількість спорів про оскарження положень корпоративного договору, що були вирішені судами у першій та апеляційній інстанціях, незначна; касаційний розгляд таких справ можна охарактеризувати одиничним випадком, у зв'язку з чим узагальнені правові підходи Верховного Суду України практично відсутні.

В акціонерних товариствах інститут корпоративного договору отримав законодавче закріплення у новому Законі України «Про акціонерні товариства», який набув чинності 01.01.2023р. Втім перші кроки у напрямку можливості укладення внутрікорпоративних правочинів – акціонерних угод та фіксації домовленостей у письмовій формі було зроблено ще у 2008 році з прийняттям першого Закону України «Про акціонерні товариства». Тим не менш дослідження проблематики укладення акціонерних угод та їх трансформації у правовому регулюванні у корпоративний договір потребує окремого аналізу правових можливостей, особливостей виконання та правових наслідків невиконання або неналежного виконання.

Отже, у 2018 році вчені та практики – корпоративісти розпочали наукову і практичну діяльність, спрямовану на дослідження поняття, істотних умов та змісту корпоративного договору, на межі його правового застосування. У ст. 7 Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» (надалі – Закон) [2] в першій редакції було зазначено, що договір, за яким учасники товариства зобов'язуються реалізовувати свої права та повноваження певним чином або утримуватися від їх реалізації (далі - корпоративний договір) є безвідплатним і вчиняється в письмовій формі.

З даного приводу В. Л. Яроцький зазначив, що лаконічність визначення понятійно-предметної специфіки даного договору, з одного боку, дає учасникам корпоративних відносин широкий простір для саморегулювання, з

другого – не дає можливості чіткого уявлення щодо сфери його використання у регулюванні корпоративних відносин [5, с. 6]. В. В. Васильєва зазначила, що предметом зобов'язання з корпоративного договору є здійснення корпоративних прав у певний спосіб або утримання від їх здійснення. Відповідно, за цим договором не породжуються нові корпоративні права і також не змінюється їх обсяг, а здійснюються уже існуючі [1, с. 106].

Справді, юристи прописують у зміст корпоративного договору різноманітні способи здійснення учасниками корпоративних прав або утримання від їх реалізації з визначенням умов їх здійснення чи відмови від здійснення протягом певного періоду в часі. Втім при застосуванні конструкції корпоративного договору на практиці у кожному конкретному випадку необхідно робити аналіз дотримання меж свободи договору та розмежування від інших договірних конструкцій, зокрема від договорів про відчуження корпоративних прав.

Оскільки корпоративні права учасника товариства, традиційно, поділяються на майнові та немайнові, то й способи їх реалізації прописуються щодо кожного права окремо. Зокрема, у корпоративному договорі сторони можуть прописувати правила щодо реалізації права на участь у товаристві та голосування на загальних зборах певним чином. Законодавчим обмеженням при укладенні корпоративного договору з даного питання є неможливість встановити обов'язок учасників забезпечити голосування згідно з вказівками органів управління товариства. У іншому разі корпоративний договір визнається нікчемним. Окрім того, реалізація права на участь у загальних зборах учасників товариства не може змінювати порядок скликання та проведення загальних зборів, що прописаний законом і статутом товариства.

Щодо майнових прав, то у корпоративному договорі можливо домовитися про умови та порядок виплати дивідендів. Також у ч. 3 ст. 7 Закону закріплено, що у корпоративному договорі можливо передбачати умови або порядок визначення умов, на яких учасник має право або зобов'язаний купити або продати частку у статутному капіталі (її частину), а також визначати випадки, коли таке право або обов'язок виникає.

Звісно, у даному випадку потрібно брати до уваги й ст. 20 та ст. 21 Закону [2], що визначають особливості відчуження корпоративних прав за договором та порядок реалізації переважного права. Зокрема, із аналізу ст. 20 Закону випливає, що порядок реалізації переважного права визначається законом і може змінюватися статутом або одностайним рішенням загальних зборів. У ч. 8 ст. 20 Закону зазначено, що у корпоративному договорі може бути передбачено умову тільки про не застосовування переважного права для учасників - сторін договору.

Щодо умов відчуження корпоративних прав, то у корпоративному договорі може прописуватися умова про встановлення періоду, впродовж якого учасник не має права відчужувати свою частку, або умова про те, що учасник має право відчужити тільки частину частки, або обумовити у договорі можливість відчуження частки певною обставиною, наприклад, виникненням корпоративного конфлікту між учасниками. Вагоме значення має й умова про

визначення та оголошення ціни продажу корпоративних прав на момент виконання корпоративного договору та / або укладення договору купівлі-продажу частки. Тим не менш, у корпоративному договорі не варто прописувати умову про надання згоди всіх учасників товариства на відчуження частки, оскільки така умова може передбачатися тільки статутом товариства за одностайним рішенням загальних зборів учасників, що впливає зі ст. 21 Закону [2]. Проте, на практиці така умова у корпоративному договорі пропонується до застосування. Тому варто зазначити, що значна кількість умов, прописаних у корпоративних договорах, завжди залишається у зоні ризику їх оспорювання, оскільки зміст умов може викликати сумнів щодо їх законності або відповідності нормам статуту. У таких випадках у сторони корпоративного договору виникає право на оспорювання умов дійсності договору та його відповідності нормам закону і положенням статуту товариства.

Тим не менш, до внесення змін до ч. 1 ст. 7 Закону [2] у 2021 році чітко визначалося, що корпоративний договір є нікчемним, якщо сторонами договору не дотримано умов про безвідплатність та письмову форму договору. Саме умова про безвідплатність корпоративного договору давала змогу відмежувати його від договору про відчуження корпоративних прав, який за своєю природою є оплатним. Проблемним у визнанні договору нікчемним залишалось питання про сторін корпоративного договору. В одних випадках юристи трактували норми закону так, що сторонами договору можуть бути тільки учасники товариства, а в інших випадках – учасники, потенційні учасники та треті особи, оскільки відсутня пряма заборона закону.

На підставі аналізу рішення господарського суду Одеської області від 28.11.2019р. № 916/1444/19 про визнання недійсним Корпоративного договору від 21.02.2019р. встановлено відмінність корпоративного договору від договору відчуження часток у ТОВ за заздалегідь визначеною ціною. Зміст корпоративного договору включав оціночну вартість бізнесу, перелік корпоративних прав, розмір часток у товариствах та порядок вибуття з них учасників на визначених умовах. При цьому оціночна вартість бізнесу включала суми позик, які учасники товариства взяли на розвиток спільного бізнесу та зобов'язувалися виплатити. Сторони у корпоративному договорі домовилися про можливість відступлення корпоративних прав за договором позики до моменту укладення договору купівлі-продажу або їх відчуження на підставі договору купівлі-продажу після повернення учасниками товариства позики третім особам з урахуванням проведення розрахунків між учасниками на погашення заборгованості щодо спільного бізнесу перед третіми особами [4].

З огляду на наведене, сторони у договорі досягли домовленості про оплату корпоративних прав за іншими договірними конструкціями, у зв'язку з чим встановлено, що корпоративний договір не є договором купівлі-продажу, адже оспорюваний пункт 5.6 передбачає підписання окремих договорів купівлі-продажу корпоративних прав, де визначена їх договірна вартість. Таким чином, корпоративний договір відмежовано від інших договірних конструкцій за критеріями предмета (визначення умов відчуження корпоративних прав одним

з учасників товариства), сторін (учасників товариства) та безоплатності корпоративного договору.

Втім децю по-іншому вирішено питання щодо схожої справи у касаційній інстанції. У постанові КГС ВС від 16.12.2021р. № 916/2796/20 розглянуто питання про визнання недійсними окремих пунктів корпоративного договору від 27.12.2019 р. Доводилося, що спірний договір передбачає оплату одному з учасників товариства, тобто не є безоплатним, а сторонами договору з однієї сторони виступили учасники ТОВ та з іншої сторони – кредитори [3]. При цьому укладення, виконання та оспорювання положень корпоративного договору відбувалося до моменту законодавчого внесення змін у 2021 році, згідно яких легалізовано положення про те, що сторонами договору можуть виступати як учасники, так і товариство та треті особи.

Суди попередніх інстанцій встановили, що спірний договір є змішаним договором, тобто договором, зміст якого містить елементи різних договорів: корпоративного договору, договору позики та договору дарування. У зв'язку з цим умова про те, що сторонами корпоративного договору виступали учасники та кредитори товариства, не стала для судів підставою недійсності договору [3]. Такий підхід вказував, що у разі укладення корпоративного договору «у чистому вигляді» це зумовило б рішення про визнання договору недійсним на підставі ст. 7 Закону. Проте позиція Верховного Суду України в наведенні аргументів виявилася іншою, згідно якої вказано, що положення ст. 7 Закону не містять імперативної норми щодо сторін договору. Тобто відсутня пряма заборона укласти корпоративний договір між учасниками товариства та третіми особами.

Щодо встановлення факту оплатності корпоративного договору Судом висловлено чітку позицію, що умовами корпоративного договору було передбачено оплату не за корпоративним договором, а як умову виконання інших договірних конструкцій на забезпечення функціонування та розвитку товариства визначеним чином. Вказана умова спірного договору не є такою, що суперечить загальним засадам цивільного законодавства, зокрема, принципам справедливості, добросовісності та розумності [3]. Тобто при вирішенні спору були взяті за основу критерії предмета і безоплатності корпоративного договору.

Отже, при аналізі підстав нікчемності умов корпоративного договору судами загалом бралися до уваги критерії предмета, сторін та безоплатності корпоративного договору, що давало можливість його розмежування з іншими договірними конструкціями. Втім після внесення змін до ст. 7 Закону від 15.07.2021р. та від 27.07.2022р. [2] встановлено, що корпоративний договір може бути оплатним і безоплатним, може укладатися між учасниками товариства, товариством та третіми особами.

Розширення меж свободи корпоративного договору на перший погляд усуває проблематику щодо сторін та безоплатності договору, залишаючи в основі предмет договору. Проте такі нововведення ускладняють відмежування корпоративного договору від інших договірних конструкцій, на укладення яких спрямовано виконання корпоративного договору, зумовлять загрозу підміни

договірних конструкцій, введення в оману учасників товариства – не сторін договору, а також безпосереднього втручання третіх осіб у внутрікорпоративну діяльність та управління товариством. Єдиним чітким критерієм визнання нікчемним корпоративного договору є недотримання письмової форми. У інших випадках корпоративний договір може бути оспорюваним, що впливає із загальних положень про правочини та про правові наслідки недодержання сторонами при вчиненні правочину вимог закону, що визначені ЦК та спеціальними законами України, а також із тлумачення у кожному конкретному випадку змісту норм Закону та положень статуту товариства і роз'яснення на відповідність корпоративного договору їх умовам.

Список використаних джерел:

1. Васильєва В. В. Правова природа корпоративного договору. Приватне право і підприємництво. 2017. Вип. 17. С. 105-108. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Ppip_2017_17_25
2. Закон України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» від 6 лютого 2018 року № 2275-VIII зі змінами та доповненнями від 01.01.2023 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2275-19#Text>
3. Постанова КГС ВС від 16.12.2021 р. № 916/2796/20. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/102220275>
4. Рішення господарського суду Одеської області від 28.11.2019 р. № 916/1444/19. URL: <https://youcontrol.com.ua/ru/catalog/court-document/86175401/>
5. Яроцький В. Л. Корпоративний договір як різновид правових засобів саморегулювання окремих груп корпоративних відносин. Проблеми вдосконалення приватноправових механізмів набуття, передачі, здійснення та захисту суб'єктивних цивільних та сімейних прав: матеріали наук.-практ. конф., присвяч. пам'яті проф. Ч. Н. Азімова та 20-річчю з дня створення каф. цив. права № 2 (Харків, 29 листоп. 2019 р.). Харків: Право, 2019. С. 5 – 8.

Стефанишин Наталія Михайлівна

*кандидатка юридичних наук, доцентка, доцентка
кафедри цивільного права Прикарпатського
національного університету імені Василя
Стефаніки*

ДОГОВІРНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОСИН ПРО НАДАННЯ МЕДИЧНИХ ПОСЛУГ ІЗ ЗАСТОСУВАННЯМ ДОПОМІЖНИХ РЕПРОДУКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ

Різкі зміни, що відбуваються в суспільстві за останнє десятиліття впливають на всі сфери суспільного життя, в тому числі, й на сферу охорони здоров'я. Так, Covid-2019, жорстока війна, що розпочалася в Україні з 24 лютого 2022 року, розгорнута антитерористична операція, що мала місце в нашій державі з 2014 року, тощо, призводять до погіршення стану навколишнього природного середовища та екологічної безпеки і не унеможливають, а ще й сприяють появі різноманітних захворювань, що погіршують стан здоров'я людини, негативно впливають на функціонування

ЗМІСТ

ТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ: «ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОГОВІРНОГО РЕГУЛЮВАННЯ» 3

Гриняк Андрій Богданович

**ООНОВЛЕННЯ КНИГИ ПЕРШОЇ ЦИВІЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ: ПРАВОЧИНИ
ТА ДОГОВОРИ 4**

Зозуляк Ольга Ігорівна

**НАУКОВА СПАДЩИНА АКАДЕМІКА В.В. ЛУЦЯ ЯК ТЕОРЕТИЧНА ОСНОВА
ПЕРСПЕКТИВНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ ІНСТИТУТУ ДОГОВОРУ 6**

Зеліско Алла Володимирівна

**DRAFT COMMON FRAME OF REFERENCE В ДОГОВІРНОМУ ПРАВІ
ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ 9**

Коссак Володимир Михайлович

**НОВЕЛІЗАЦІЯ ТЕРМІНОЛОГІЧНОГО АПАРАТУ РЕГУЛЮВАННЯ ДОГОВІРНИХ
ВІДНОСИН В УМОВАХ РЕКОДИФІКАЦІЇ ЦИВІЛЬНОГО КОДЕКСУ УКРАЇНИ 12**

Кохановська Олена Велеоніівна

**ЦИВІЛЬНО–ПРАВОВИЙ ДОГОВІР У ДОКТРИНІ І ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ ТА
РЯДІ ІНШИХ КРАЇН 15**

Кочин Володимир Володимирович

**ТЕОРЕТИЧНІ ПОГЛЯДИ В. В. ЛУЦЯ НА ДОГОВІР У ЕКОНОМІЧНІЙ
ДІЯЛЬНОСТІ 18**

Мічурін Євген Олександрович

СМАРТ-КОНТРАКТИ ТА ІНШІ ЦИВІЛЬНІ ДОГОВОРИ..... 21

Мироненко Ігор Віталійович

**ЗАСТОСУВАННЯ ПРИНЦИПУ АВТОНОМІЇ ВОЛІ ПРИ УКЛАДЕННІ ПРАВОЧИНІВ З
ІНОЗЕМНИМ ЕЛЕМЕНТОМ 24**

Надьон Вікторія Валентинівна

**РОЛЬ ПРИНЦИПУ ДОБРОСОВІСНОСТІ У ПЕРЕДДОГОВІРНИХ
ПРАВОВІДНОСИНАХ (УКРАЇНСЬКИЙ ТА МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД) 26**

Якубівський Ігор Євгенович

**РОЛЬ ДОГОВОРУ В МЕХАНІЗМІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОСИН У
СФЕРІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ..... 30**

Дракохруст Тетяна Вікторівна, Гарасимів Володимир Михайлович

FEATURES OF CONTRACTUAL OBLIGATIONS IN THE CONDITIONS OF WAR..... 34

Богданець Аліна Вікторівна

ДОГОВІР ЯК ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВА КАТЕГОРІЯ 36

Маковій Віктор Петрович

КЛАСИФІКАЦІЯ СТРОКІВ У ДОГОВІРНМУ ПРАВІ..... 39

Martsenko Nataliia

THE IMPACT OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE ON THE CONTRACT..... 42

Черняк Олена Юріївна

**КОНЦЕПЦІЯ УМОВ ДОГОВОРУ В РЕКОДИФІКОВАНОМУ ЦИВІЛЬНОМУ
ЗАКОНОДАВСТВІ УКРАЇНИ..... 44**

Черненко Олена Анатоліївна

**ФОРС-МАЖОР ЯК ПІДСТАВА ЗВІЛЬНЕННЯ ВІД ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ПІД ЧАС
ДІЇ ВОЄННОГО СТАНУ 47**

Середницька Інга Анатоліївна, Даниленко Світлана Костянтинівна

**ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «ПРЕДМЕТ ДОГОВОРУ» В ЦИВІЛЬНОМУ
ПРАВІ..... 50**

Гаргат Ілля Михайлович

РЕГУЛЮВАННЯ НЕСПРАВЕДЛИВИХ УМОВ ДОГОВОРУ В УКРАЇНІ..... 52

ТЕМАТИЧНИЙ НАПРЯМ: ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ОКРЕМИХ ДОГОВІРНИХ КОНСТРУКЦІЙ

Галянтич Микола Костянтинович

**ВИДИ ДОГОВОРІВ ПРО НАДАННЯ ЖИТЛОВОЇ ТА КОМУНАЛЬНОЇ
ПОСЛУГИ..... 57**

Беляневич Олена Анатоліївна

**СПІРНІ ПИТАННЯ НЕДІЙНОСТІ ДОГОВОРУ ПРО ВІДСТУПЛЕННЯ ПРАВА
ВИМОГИ ДО НЕПЛАТОСПРОМОЖНОГО БАНКУ 61**

Боднар Тетяна Валеріївна

**ОСОБЛИВОСТІ УКЛАДАННЯ І ВИКОНАННЯ ДЕРЖАВНОГО КОНТРАКТУ
(ДОГОВОРУ) НА ПЕРІОД ДІЇ ПРАВОВОГО РЕЖИМУ ВОЄННОГО СТАНУ 64**

Дзера Олександр Васильович

**ДО ПИТАННЯ ПРО УКЛАДЕНІСТЬ ДОГОВОРУ БАНКІВСЬКОГО ВКЛАДУ
(ДЕПОЗИТУ)..... 68**

Довгерт Анатолій Степанович

**ООНОВЛЕННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ МІЖНАРОДНИХ КОНТРАКТІВ У
ПРОЦЕСІ РЕКОДИФІКАЦІЇ ЦИВІЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА УКРАЇНИ 71**

Заїка Юрій Олександрович

**ДОГОВІР ПРО ЗМІНУ ЧЕРГОВОСТІ ОДЕРЖАННЯ ПРАВА НА
СПАДКУВАННЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ СОЦІАЛЬНОЇ СПРАВЕДЛИВОСТІ 74**

Міловська Надія Василівна

**СТРОКИ ЗДІЙСНЕННЯ ПРАВ ТА ВИКОНАННЯ ОБОВ'ЯЗКІВ
СТРАХУВАЛЬНИКОМ У ДОГОВОРАХ СТРАХУВАННЯ 77**

Миронова Галина Анатоліївна

**РОЛЬ МЕДИЧНИХ СТАНДАРТІВ ТА ЛІКАРСЬКОЇ ДИСКРЕЦІЇ У ДОГОВІРНІЙ
МОДЕЛІ НАДАННЯ МЕДИЧНИХ ПОСЛУГ 81**

Хрідочкін Андрій Вікторович

ПОНЯТТЯ ТА ОСОБЛИВОСТІ ДОГОВОРУ КОМЕРЦІЙНОЇ СУБКОНЦЕСІЇ 84

Чернега Віталій Миколайович

КОРПОРАТИВНІ ДОГОВОРИ В УКРАЇНІ: МИНУЛЕ, СУЧАСНЕ ТА ПРИЙДЕШНЄ 87

Штефан Олена

ДОГОВІРНІ ПОРУШЕННЯ АВТОРСЬКОГО ПРАВА І СУМІЖНИХ ПРАВ 89

Яворська Олександра Степанівна

ДОГОВОРИ В РЕЖИМІ ДІЯ СІТІ 92

Гейнц Руслана Миколаївна

**ПРАВОВА ПРИРОДА ДОГОВОРУ ПРО НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДІ ВИЩОЇ
ОСВІТИ 95**

Грабар Наталія Михайлівна

**ЦИВІЛЬНО-ПРАВОВІ ФОРМИ РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОСИН ЗА ДОГОВОРОМ
ПРОКАТУ 99**

Зінич Любомир Васильович

**ОСОБЛИВОСТІ ПЕРЕХРЕСНИХ ЛІЦЕНЗІЙ НА ВИКОРИСТАННЯ ВИНАХОДІВ ЗА
ЗАКОНОДАВСТВОМ УКРАЇНИ ТА ПОЛЬЩІ 102**

Ковалишин Олександр Романович

КОРПОРАТИВНИЙ ДОГОВІР ЯК ПРАВОВЕ ЗАПОЗИЧЕННЯ 104

Ломакіна Анастасія Андріївна

**ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРАКТИЧНІ АСПЕКТИ ВИЗНАЧЕННЯ ПРЕДМЕТА ДОГОВОРУ
КОМЕРЦІЙНОЇ КОНЦЕСІЇ ЩОДО ОБ'ЄКТІВ ПРАВА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ
ВЛАСНОСТІ..... 107**

Мирза Світлана Степанівна

**ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ДОГОВІРНИХ ПРАВОВІДНОСИН У СФЕРІ
УПРАВЛІННЯ БАГАТОКВАРТИРНИМ БУДИНКОМ 111**

Піддубна Вікторія Федорівна

**ДЕЯКІ ПРАВОВІ АСПЕКТИ ВИКОНАННЯ, РОЗІРВАННЯ ДОГОВОРУ НАЙМУ
ЖИТЛА 114**

Пожоджук Роман Васильович

**ДО ПИТАННЯ ПРО КОДЕКС ПОВЕДІНКИ ЯК ДОГОВІР У КОНТЕКСТІ ДИРЕКТИВИ
№ 2005/29/ЄС ПРО НЕДОБРОСОВІСНІ КОМЕРЦІЙНІ ПРАКТИКИ..... 118**

Сіщук Ліліана Василівна

ОСКАРЖЕННЯ ПОЛОЖЕНЬ КОРПОРАТИВНОГО ДОГОВОРУ 121

Стефанишин Наталія Михайлівна

**ДОГОВІРНЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВІДНОСИН ПРО НАДАННЯ МЕДИЧНИХ ПОСЛУГ ІЗ
ЗАСТОСУВАННЯМ ДОПОМІЖНИХ РЕПРОДУКТИВНИХ ТЕХНОЛОГІЙ..... 126**

Тарасенко Леонід Леонідович

ПУБЛІЧНІ ЛІЦЕНЗІЇ НА ВИКОРИСТАННЯ ОБ'ЄКТІВ АВТОРСЬКИХ ПРАВ..... 129